

Versetul săptămânii

„Eu am căutat pe Domnul și mi-a răspuns: m-a izbăvit din toate temerile mele.” (Ps. 34:4)

Domnul răspunde atunci când Îl căutăm cu sinceritate. Să nu lăsăm inima noastră să se frământă singură și să mergem la culcare tot cu temerile noastre. Să I le predăm toate Lui, iar El le va risipi și ne va da pacea. Când avem la dispoziție un Dumnezeu așa de mare care ne iubește, cum să nu ne bazăm pe El? Cum să ne începem ziua tot triști și cu problema nerezolvată? Dar, pentru aceasta trebuie să ne uităm în Cuvântul Lui ca să ne aducem aminte de promisiunile Lui. Cuvântul și rugăciunea – armele credinciosului - trebuie folosite, dacă vrem ca Domnul să lucreze pentru noi. ■ R. C.

Să ne rugăm pentru...

... biserica noastră. Fie ca Domnul să umple biserica Poarta Cerului de suflete însetate după Cuvântul Lui și astfel, să mergem împreună spre destinația noastră de Sus.

... cei care vor încheia legământ cu Domnul, în apa botezului, duminica viitoare. Tatăl Ceresc să vegheze asupra lor și fie ca nimic să nu îi împiedice din a-și respecta cea mai importantă decizie din viața lor.

"Doamne, ascultă-mi rugăciunea și s-ajungă strigătul meu până la Tine!" (Psalmii 102:1)

BISERICA POARTA CERULUI

"Fericirea mea este să mă apropiu de Dumnezeu!" (2015)

"Căci toată Legea se cuprinde într-o singură poruncă: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși." (Galateni 5:14)

Testul dragostei

Oare mai e cineva în țara noastră care să nu știe ce s-a întâmplat săptămâna trecută în București? Putem considera că acolo a fost un mesaj transmis pentru toată lumea, în mod special pentru creștinii români de toate culorile confesionale, care s-ar putea să fi pierdut o șansă de a-L arăta pe Hristos într-un mod mai intens.

Era mai simplu pentru creștini dacă această tragedie s-ar fi întâmplat într-o școală sau într-un spital, am fi simțit că atunci este oarecum „justificat” să simțim empatie, să ne rugăm, să ne exprimăm mesaje de solidaritate, să facem acte de caritate. Dar ce-ar fi fost special în gestul nostru? Tot timpul se întâmplă asta la tragedii. Dar culmea! Dumnezeu a permis acest lucru exact în acel loc pe care îl considerăm păcătos și s-a abătut această năpastă asupra unor oameni pe care mulți creștini de-a dreptul îi reneagă. În această situație, dragostea creștină ar trebui să iasă la iveală. Oare am avut-o, am dăruit-o, am arătat-o? Creștinii români au câștigat tineri pentru credință în această săptămână? L-au arătat pe Hristos, prin gestul și atitudinea lor, unor tineri care acum ar fi avut o șansă imensă de a înțelege dragostea și natura lui Dumnezeu? Pentru unii dintre ei a fost poate prima oară când și-au pus întrebări existențiale, s-au gândit poate pentru prima dată la existența lui Dumnezeu într-un mod serios. Ce-au făcut creștinii, ce-am făcut noi? Răspunsul, din păcate, s-ar putea să fie pe alocuri dureros... Ce s-a întâmplat cu noi, cu bisericile? Întâmplarea asta ne arată că s-ar putea să nu fim chiar așa bine pregătiți... poate am clacat, cu toții.

(continuare în pag.3)

ANUNȚURI

Duminica viitoare, 15 noiembrie, în biserica noastră, în cadrul serviciului divin de dimineață, va avea loc un botez nou-testamental. Vă așteptăm cu drag!

Vă stau la dispoziție pentru nevoile dumneavoastră spirituale:

Pastor **Nelu Filip:** tel. 0745-306431
 Pastor asistent **Eusebiu Stănilă:** tel. 0722-800691
 Prezbiter **Sandu Guler:** tel. 0722-510842
 Prezbiter **Romică Florescu:** tel. 0721-644073
 Prezbiter **Alex Păduraru:** tel. 0768-811488
 Diacon **Raul Damean:** tel. 0734-539044

ÎNTÂLNIRILE BISERICII

DUMINICĂ : 9 - 12 Serviciu divin
 18 - 20 Serviciu divin
LUNI : 19 - 21 Seara tinerilor
MARȚI : 18 - 20 Rugăciune
JOI : 18 - 20 Serviciu divin

Colectivul de redacție: Teo Laze, Dana Popa, Andreea Fiț, Ildikó Trică, Ramona Codrea, Andrada Popa, Dani Ardelean, Raul Damean.

Pentru materiale, sugestii și propuneri, așteptăm să ne scrieți la adresa de e-mail buletin.duminical@yahoo.com

ATENȚIE

◆ Dacă ai citit acest buletin și te-ai simțit zidit sufletește, ia-l și dă-l unui prieten care are nevoie de Dumnezeu. Nu-l arunca sau nu-l lăsa uitat pe vreun raft din camera ta!

◆ În cazul în care ai “pierdut” un număr al buletinului și dorești să îl citești, intră pe www.poartacerului.ro, la secțiunea Resurse, și vei găsi buletinul în format COLOR.

Familii unite în rugăciune

Familia ALĂZĂROAE

Membrii familiei: Cosmin și Oana au format o familie în data de 8 August 2015. Astăzi sărbătoreșc exact 3 luni de când s-au căsătorit!

Slujire în biserică: Cosmin slujește în corul bisericii, iar Oana slujește la Școala Duminicală la grupa cu clasele a 4-a și a 5-a .

Ocupație: Cosmin lucrează în construcții, iar Oana este asistent social.

Versetul familiei: Isaia 54:10 - „Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta de la tine și legământul Meu de pace nu se va clătina.”

Motive de rugăciune: În primul rând, familia Alăzăroae dorește să-I mulțumească Domnului pentru acest an binecuvântat și pentru toată purtarea Lui de grijă. Sunt recunoscători pentru tot ce a făcut Dumnezeu în viața lor. Dorința lor este ca El să le dea în continuare unitate și armonie în familie, deoarece au

înțeles că numai stând aproape de Domnul vor putea rămâne și ei unul aproape de celălalt.

Dumnezeu să-i binecuvânteze din belșug și să le fie alături la fiecare pas, călăuzindu-i tot mai aproape de Împărăția Lui!

■ R. D.

Urăm **“La Mulți Ani!”** în umblarea cu Domnul celor care își serbează ziua de naștere săptămâna viitoare:

Duminică, 8 nov.

**Daria Ghiriș
Irene Iudean**

Luni, 9 nov.

Rebeca Ardelian

Marti, 10 nov.

Devis Schipor

Dorin Glökner

Eunice Duma

Lucia Ionescu

**Mihaela Florian-
Marinescu**

Miercuri, 11 nov.

Ana Maria Bunea

Joi, 12 nov.

Emanuel Păduraru

Sâmbătă, 14 nov.

Edwald Teufel

Elena Varga

Oana Avram

"Da, Dumnezeu este ajutorul meu, Domnul este sprijinul sufletului meu!"

(Psalmii 54:4)

(continuare din prima pagină)

Nu am trecut într-un mod foarte bun acest test ca și comunități și mulți dintre noi nici ca indivizi. S-a simțit și s-a tot vehiculat asta. Acest lucru ar trebui să ne pună profund pe gânduri. Nu s-au văzut în primele momente lideri spirituali creștini în mulțimea îndurerată, dublată de cea online, apeluri la rugăciune, condoleanțe (sincere), inițiative de ajutorare din partea tinerilor creștini, nici măcar biserici pe lista de ajutorare. Totul s-a petrecut cu întârziere și cam anemic din partea marii comunități creștine, de toate felurile. Oare cum a primit societatea acest lucru? Toți oamenii afectați direct, toată comunitatea online și în mod special tinerii au simțit absența dragostei creștinilor.

Nu vor uita acest lucru, dimpotrivă, s-ar putea să și-l amintească de fiecare dată când cineva îi va îndrepta spre o biserică sau când cineva le va vorbi despre Dumnezeu. Cu alte cuvinte, s-ar putea să îi fi îndepărtat și mai mult.

E trist cum unii credincioși, în mijlocul acestui necaz, au considerat că este un moment pentru aruncarea de judecăți, zise aproape cu satisfacție: „păcătoși”, „au primit ce-au meritat”, „Dumnezeu i-a pedepsit”... Oare acesta era un moment pentru așa ceva? Nu am avut la dispoziție 26 de ani de libertate să ne expunem părerile, n-am avut conferințe de tineret fără număr, predici fără număr în care s-au discutat și rediscutat aceste „păcate”? A fost un timp pentru asta. Acum, în mijlocul durerii lor, după ce faptul a fost consumat, rolul nostru nu cred

că era să-i mai judecăm încă o dată? Păi și dragostea? Timpul ei când mai vine? Acum poate doar trebuia să fim solidari, fără cuvinte, fără condamnări. Cu siguranță, de acum încolo, vor apărea multe noi întrebări în mintea tinerilor care ar trebui să-și găsească răspunsul în biserică; pentru un astfel de moment trebuie să fim pregătiți să-i acceptăm cu dragoste.

Dacă această tragedie nu s-ar fi întâmplat acolo, nu ar fi avut răsunetul social pe care l-a avut și care chiar este o trezire, una socială, o trezire împotriva unui

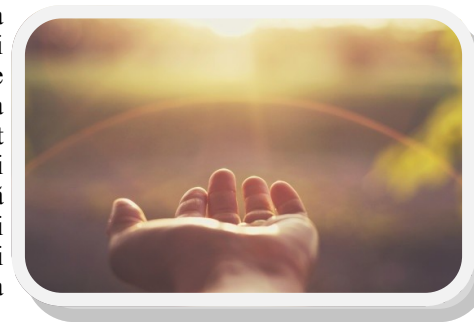
păcat – corupția.

Colectiv, un nume care parcă a fost predestinat pentru acest eveniment, a făcut ca toate farurile să indice din toate părțile un păcat cu adevărat colectiv, care a ajuns să ducă la moarte, corupția. Și în timp ce

Dumnezeu a

direcționat prin aceasta tot poporul să se gândească la păcatul care-l erodează și care este, să fim sinceri, un păcat împrăștiat și printre creștini, mulți au găsit cu cale să se gândească mai degrabă la păcatele personale ale acelor amărâți decât la ce a vrut Dumnezeu să transmită acestei țări.

Da, a fost o chemare la pocăință, dar a fost pentru toți, inclusiv pentru noi, cei care frecventăm biserica. Dumnezeu să ne ajute să ne pocăim cu adevărat de atitudinile noastre, de corupție și de tot ce ne mai pune în față ca să ne trezim la timp și mai presus de toate, să învățăm să iubim cu adevărat, nu doar să cântăm și să vorbim despre aceasta, pentru că mai importantă decât toate rămâne dragostea. Să ne ajute Dumnezeu să fim mai pregătiți spiritual pentru alte „teste” ca acesta. ■ A. F.

"Pentru că toți suntem păcătoși, trebuie să ne iubim unul pe altul, nu să ne judecăm." (Richard Wurmbrand)